DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr. 7. Kraków, dnia 29 kwietnia 1935 r. Rok III.

TREŚĆ:

GRZECZNOŚĆ TO NIE ZBYTEK, LECZ KARDYNALNY WARUNEK KAŻDEGO HANDLOWCA.

POCZTA.

97

Niedostatecznie opłacone urzędowe przesyłki pocztowe.

Stwierdzono, że niektóre urzędy i agencje pocztowe nie stosują się ściśle do ustępu 6-go zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13 marca 1935 r. Nr. PW. 400/20 ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5 z 1935 r. strona 67 i przyjmują przesyłki władz i urzędów państwowych i samorządowych opłacone urzędowemi znaczkami pocztowemi starego typu z okresu budżetowego 1934/35 w **niedostatecznej ilości.**

Zwraca się tedy uwagę, że w myśl wyżej wymienionego zarządzenia znaczki pozostałe z okresu budżetowego 1934/35 mogą być używane aż do zupełnego wyczerpania także i po dniu 1 kwietnia 1935 r., w ten sposób, iż w miejsce

znaczka nowego nakładu musi być użytych sześć odpowiednich znaczków nakładu z roku 1934/35, przyczem należy stosować ściśle postanowienita § 1, ustęp 1, rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74) uzupełnionego rozporządzeniem z dnia 28 maja 1934 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 z 1934 r. poz. 66).

Przyczyną, że mimo tak jasnych zarządzeń wiele urzędów i agencyj pocztowych nie stosuje się do nich jest bezzwątpienia albo zupełnie nieinteresowanie się ogłaszanemi w dzienniku w dzienniku urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów zarządzeniami, albo lekceważenie sobie wydanych zarządzeń.

W celu zapobieżenia dalszej ucieczce dochodów państw. przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" poleca się urzędom i agencjom pocztowym śladem tutejszego okólnika telegraficznego Nr. 41 z dnia 4-go kwietnia 1935 r. aby oddawcze urzędy pocztowe, do których nadejdą niedostatecznie opłacone urzędowe przesyłki pocztowe, wpisywały je według urzędów nadawczych do specjalnie w tym celu sporządzonego spisu, wykazując kwotę rakującej opłaty.

Do spisu tego należy dołączyć w miarę możności odebrane od adresata koperty niedostatecznie opłaconych przesyłek.

Spisy niedostatecznie opłaconych przesyłek urzędowych należy przedstawić wraz z kopertami Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 26 kwietnia 1935 r.**

Niezależnie od tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym pod osobistą odpowiedzialnością pp. naczelników i kierowników, aby poza podanym czasokresem, w dalszym ciągu badały opłaty urzędowych przesyłek listowych, a w razie stwierdzenia niedostatecznej opłaty takiej przesyłki, donosiły o tem bezzwłocznie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów przy dołączeniu odnośnej koperty.

Nr. PP. 12/247 z dnia 6 kwietnia 1935 r.

—o:O:o—

98

Odpis protokołów walnych zgromadzeń — jako papiery handlowe.

Odpisy protokołów walnych zgromadzeń, nadać można za opłatą dla papierów handlowych.

Pod adresem Związków Rewizyjnych Spółdzielni Rolniczych wysyłane są przez poszczególne spółdzielnie odpisy sprawozdań rocznych i protokułów walnych zgromadzeń.

Dokumenty te nadawane są za opłatą ustaloną dla papierów handlowych.

Z uwagi jednak na stwierdzone kilkakrotnie wypadki niewłaściwego traktowania tego rodzaju przesyłek przez urzędy (agencję) jako listy a w związku z tem niesłuszne obciążanie takowych dopłatą, zwraca się urzędom uwagę, że w myśl § 86 Ord. poczt. za papiery handlowe uważane są również nieurzędowe odpisy, z akt, pisane na papierze niestemplowanym zatem również i dokumenty wspomniane na wstępi.e.

Nr. PP. 12/248 z dnia 10 kwietnia 1935 r.

—o:O:o—

99

Cofnięcie zezwoleń na nadawanie przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Śladem tutejszego okólnika Nr. 164 z 1935 roku zwraca się jeszcze raz uwagę urzędom i agencjom pocztowym, że poza Pocztową Kasą Oszczędności, Państwowym Bankiem Rolnym i Generalną Dyrekcją Loterji Państwowej, **nie przysługuje nikomu,** a więc i instytucjom niezamieszczonym w spisie do § 31 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II P. 4) prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Nr. PP. 12/221 z dnia 12 kwietnia 1935 r.

—o:O:o—

100

Odsyłanie wykazów wypłaconych emerytur i rent inwalidzkich i zarachowywanie ich w rachunkach miesięcznych.

Nrzędy i agencje pocztowe, **które ukończyły całkowicie wypłatę** wszystkich emerytur i rent inwalidzkich na kilka dni przed podanymi w § 7 instrukcji o wypłacie zaopatrzeń emerytalnych i rent inwalidzkich (Dz. U. Nr. 5 z 30 marca 1933), terminami 10, 15 i **ostatniego każdego miesiąca** nie powinny oczekiwać na te końcowe terminy, lecz karty doręczeń wraz z wykazami **zaraz odsyłać odnośnym Izbom Skarbowym.**

Wypłaty emerytur i rent inwalidzkich należy dzielić ściśle według Izb Skarbowych i na wykazach wypłat i ich kopjach podawać odnośne Izby Skarbowe.

W ogólnych rachunkach miesięcznych na-

leży zarachowywać na rozchód wypłacone emerytury i renty inwalidzkie w oddzielnych kolumnach, oznaczonych nazwami odnośnych Izb Skarbowych, a nie tytułami wypłat. Kopje wykazów wypłat należy zawsze dołączyć do ogólnych rachunków miesięcznych. Zarządzenie niniejsze nie odnosi się do emerytur funkcjonarjuszy pocztowych.

Nr. R.K. 32/6 z dnia 13 kwietnia 1935 r.

101

Korespondencja Zakładów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Klinikom, zakładom gospodarstwom doświadczalnym Uniwersytetu Jagiellońskiego, przysługuje prawo nadawania swej korespondencji urzędowej za opłatą urzędowemi znaczkami pocztowemi.

Ministerstwo P. i T. reskryptem z dnia 8 kwietnia b.r. Nr. PW. 401/1/3 wyjaśniło, że uniwersyteckie kliniki, zakłady i gospodarstwa doświadczalne, jak np. Gospodarstwo Doświadczalne Uniwersytetu Jagiellońskiego w Mydlnikach, jako integralne części uniwersytetów, mają prawo korzystania z uprawnienia, przysługującego wymienionym w spisie władz i urzędów uniwersytetom państwowym ogłoszonym w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 19 z roku 1934 poz. 88 strona 375.

Powyższe podaje się Urzędom (Agencjom) do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Nr. PP. 12/255/35 z dnia 17 kwietnia 1935 r.

——o:O:o——

102

Przesyłki listowe komorników sądowych we wzajemnym stosunku.

Opłaty pocztowe za zamiejscowe przesyłki listowe komorników, wysyłane na polecenie sądu we wzajemnym stosunku między komornikami są kredytowane.

Na zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 12 kwietnia 1935 r. Nr. PW. 405/20 zawiadamia się, urzędy i agencje pocztowe, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, że opłaty pocztowe za zamiejscowe przesyłki listowe komorników, wysyłane na polecenie sądu we wzajemnym stosunku między komornikami, są w myśl § 8 i 11 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 z 1933 r. poz. 74) kredytowane i uiszczane przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Z tego powodu powyższe przesyłki winny być narówni z przesyłkami komorników, wymienionemi w § 17 rozporządzenia z dnia 30 września 1933 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z 1933 r. poz. 112) zaopatrywane w napis: „Na wezwanie sądu — opłata pocztowa kredytowana" i nadawana zapomocą pocztowej książki nadawczej komorników, przeznaczonej dla przesyłek listowych, wysyłanych przez nich na polecenie sądu.

Nr. PP. 12/282 z dnia 17 kwietnia 1935 r.

——o:O:o——

103

Wrzucanie zleceń inkasowych do skrzynek pocztowych.

Zlecenia inkasowe można nadawać przez wrzucanie do skrzynek pocztowych.

Zachodzą wyparki, że niektóre firmy przemysłowe i handlowe zapytują urzędy pocztowe, czy zlecenia inkasowe można nadawać przez wrzucanie do skrzynek pocztowych.

W związku z tem wyjaśnia się urzędom pocztowym, że przepisy o zleceniach inkasowych nie zabraniają wrzucania zleceń inkasowych do skrzynek pocztowych, pod warunkiem tylko, aby koperta była w stanie otwartym. Równocześnie zaleca się urzędom pocztowym, aby kiedy zajdzie tego potrzeba, udzielały w tym kierunku informacyj interesantom.

Ze zleceniami wrzuconemi do skrzynek pocztowych, należy postępować według postanowień, zawartych w § 8 pkt. 5 przepisów wykonawczych o zleceniach inkasowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 1 z 1934 r. poz. 3), to jest znalezione w skrzynce pocztowej zlecenia inkasowe należycie wypełnione i opłacone należy odesłać do miejsca przeznaczenia listem służbowo-poleconym, nieopłacone zaś lub nieprzepisowo wypełnione zwrócić nadawcy.

Nr. PP. 26/71 z dnia 17 kwietnia 1935 r.

104

Kontrola urzędowych przesyłek listowych w urzędach pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 13 kwietnia 1935 r. Nr. PW. 400/25 zarządziło co następuje:

Według postanowienia, zawartego w ust. III pkt. 10 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1934 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 poz. 88) w wypadkach nasuwającego się władzom lub urzędom (organom) pocztowym podejrzenia o nadużycie danej urzędowej przesyłki listowej dla celów prywatnych lub wysłania jej wbrew obowiązującym przepisom pocztowym, urząd pocztowy nadawczy lub oddawczy winien spowodować zbadanie tej przesyłki, stosując postanowienie zawarte w § 45 ordynacji pocztowej w porozumieniu z kierownikiem nadającej wzgl. odbiorczej władzy lub urzędu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów otrzymuje jednak zażalenia niektórych władz i urzędów państwowych, że urzędy i agencje pocztowe w wielu wypadkach same otwierają urzędowe przesyłki listowe oraz badają treść zawartej w nich korespondencji.

Tego rodzaju postępowanie urzędów (agencyj) pocztowych jest niedopuszczalne i podlega sankcjom, przewidzianym w obowiązującej ustawie karnej i jest niezgodne z powołanem na wstępie zarządzeniem.

Dla zapobieżenia mylnej interpretacji powyższego zarządzenia przez urzędy (agencje) pocztowe i celem jednolitego ich postępowania, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśnia, co następuje:

W wypadkach nasuwającego się podejrzenia, że dana urzędowa przesyłka listowa zawiera korespondencję prywatną lub jest wysyłana z naruszeniem obowiązujących przepisów pocztowych (np. przesyłka zbiorowa), nadawzcy względnie odbiorczy urząd pocztowy winien bezzwłocznie zwrócić się do władzy lub urzędu nadającego lub odbierającego tę przesyłkę, z doniesieniem o powziętem podejrzeniu i z prośbą o wydelegowanie swego funkcjonarjusza do lokalu urzędu (agencji) pocztowego dla otwarcia przesyłki i stwierdzenia jej zawartości.

Przesyłkę zakwestjonowaną otwiera w urzędzie pocztowym i bada jej zawartość oraz treść korespondencji wyłącznie tylko upoważniony do tego delegat danej władzy lub urzędu państwowego albo samorządowego **w obecności** kierownika urzędu pocztowego lub upoważnionego pracownika pocztowego.

W myśl okólnika Nr. 53 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1931 r. L. 9141/I-Dg. do wszystkich Ministrów, władze i urzędy państwowe lub samorządowe są obowiązane na wniosek władz i urzędów pocztowych otwierać podejrzane urzędowe przesyłki listowe i stwierdzać ich zawartość w sposób wyżej opisany.

Natomiast otwieranie przesyłek listowych przez samych pracowników pocztowych i badanie przez nich treści korespondencji jest bezwzględnie wzbronione i stanowi naruszenie obowiązków służbowych.

W wypadkach gdy wezwana władza lub urząd odmawia przesłania do urzędu swego delegata lub otwarcia zakwestjonowanej przesyłki listowej, należy przesyłkę tę pod wskazanym adresem doręczyć, a o odmowie donieść przełożonej Dyrekcji Okr. P. i T.

Powyższe zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów należy podać do wiadomości zainteresowanemu personelowi i wezwać go do ścisłego stosowania.

W związku z tem zwalnia się urzędy i agencje pocztowe od obowiązku przedstawiania Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów sprawozdania każdego miesiąca o wyrywkowem badaniu nadanych i nadeszłych do doręczenia przesyłek urzędowych, który to obowiązek nałożono na urzędy i agencje pocztowe tutejszem zarządzeniem z dnia 23 października 1934 r.. Nr. PP. 12/578 Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegr. Nr. 17 z 1934 r. poz. 162.

Nr. PP. 12/281 z dnia 17 kwietnia 1935 r.

105

Korespondencja urzędowa władz i urzędów samorządowych.

Urzędy samorządowe, a zwłaszcza Zarządy Gmin niemal całą swą korespondencję traktują, jako dotyczącą poruczonego zakresu działania i opłacają ją znaczkami pocztowemi, przeznaczonemi dla urzędowych przesyłek listowych.

W związku z tem Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 1935 r. Nr. PW. 402/2 wyjaśniło co następuje:

O ile chodzi o korespondencję Zarządów gminnych z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń, lub z Ubezpieczalniami Społecznemi oraz Instytucjami i osobami przywatnemi w sprawach ubezpieczeń, to Ministerstwo P. i T. stoi na stanowisku, że korespondencja ta, jako dotycząca spraw instytucyj, nie mających charakteru władz lub urzędów państwowych ani samorządowych, winna być opłacana zwykłemi znaczkami pocztowemi według stawek, przewidzianych w ogólnie obowiązującej taryfie pocztowej.

Powyższe stanowisko Ministerstwo P. i T. uzasadnia także i tem, że za czynności swe w sprawach ubezpieczeń Zarządy gminne pobie-

rają specjalne wynagrodzenie, przewidziane w odnośnych rozporządzeniach.

Z uwagi na powyższe należy — aż do ewentualnego odmiennego zarządzenia — korespondencję Zarządów gminnych z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych, z Ubezpieczalniami Społecznemi oraz z instytucjami i osobami prywatnemi w sprawach ubezpieczeń traktować jak korespondencję w sprawach, należących do własnego zakresu działania Zarządów gminnych.

Natomiast o ile chodzi o korespondencję władz i urzędów państwowych w powyższych sprawach, to opłata za tę korespondencję winna być przerzuconą na adresata. Jednakowoż decyzja czy dane pismo wysyłane jest w wyłącznym interesie adresata i czy w związku z tem opłata pocztowa za to pismo może być przerzuconą na adresata, musi być pozostawiona wysyłającej to pismo władzy lub urzędowi państwowemu.

Sprawa opłat za korespondencję Izb Rzemieślniczych co do fachowego uzdolnienia kandydatów na mistrzów i czeladników w związku z ewentualnem zwolnieniem tych kandydatów od zawodowego egzaminu, wymaga uprzedniego uzgodnienia z Ministerstwem Przemysłu i Handlu. Aż do wydania odmiennych zarządzeń korespondencji takiej opłaconej znaczkami urzędowemi, nie należy kwestjonować.

Nr. PP. 12/256 z dnia 18 kwietnia 1935 r.

——o:O:o——

106

Pośredniczenie urzędów pocztowych w kierowaniu korespondencji.

Urzędom (agencjom) nie wolno pośredniczyć w kierowaniu korespndencji prywatnej, nadeszłej pod adresem danego urzędu względnie agencji.

Doszło do wiadomości Dyrekcji, że pod adresem urzędów tut. okręgu nadchodzą listy wewnątrz których znajduje się drugi list zaklejony, należycie opłacony, jednak przeznaczony dla odbiorcy zamieszkałego w inne mieście.

Do wewnętrznego listu dołączona jest prośba nadawcy, by list wewnętrzny skierował odnośny urząd pod wskazanym adresem.

W związku z powyższem na zarządzenie, Ministerstwa P. i T. z dnia 15 kwietnia b. r. Nr. PW. 823/70 wyjaśnia się, że urząd pocztowy, po otrzymaniu listu z prośbą o wysłanie go pod wskazanym adresem nie powinien prośby tej wykonać, lecz winien zwrócić list w przesyłce służbowej do miejsca nadania, celem zwrotu nadawcy. Spełniając bowiem taką prośbę mógłby urząd pocztowy stać się mimowoli pomocnikiem osób, które będąc podejrzanemi lub poszukiwanemi przez władze bezpieczeństwa chcą ukryć miejsce swego pobytu.

Nr. PP. 12/287/35 z dnia 20 kwietnia 1935 r.

PRZEKONAJMY SPOŁECZEŃSTWO, ŻE POCZTA JEST **NAJLEPSZYM I NAJTAŃSZYM INKASENTEM**

ADMINISTRACJA.

107

Usprawnienie służby doręczeń przesyłek pospiesznych.

Oparte na zasadach handlowych przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" wykonywa swe czynności, zlecenia klientów za ustaloną w taryfie i zgóry pobraną opłatą.

W wypadku niewykonania polecenia klienta, pobrana opłata tylko wyjątkowo bywa mu zwracana, jeżeli zachodzi wyraźna wina organów pocztowych, pozatem przypada ona na rzecz przedsiębiorstwa choćby nawet nie było żadnej winy klienta w niewykonaniu zlecenia.

Ten obowiązek klientów do uiszczania zgóry ustalonych opłat za wszelkie czynności przedsiębiorstwa P. P. T. i T. jest dogodny dla Poczty, ale jednocześnie stwarza, z chwilą przyjęcia polecenia pewne zobowiązanie, że przyjęte polecenie będzie w myśl życzenia klienta wykonane.

Solidne wywiązywanie się z przyjętych zleceń jest najlepszą reklamą dla każdego przed-

siębiorstwa, jedna mu klientów i wzbudza zaufanie. Bez tych czynników żadne przedsiębiorstwo normalnie rozwijać się nie może.

Przedsiębiorstwo państwowe „P. P. T. i T.“ jakkolwiek znajduje się w lepszem położeniu niż przedsiębiorstwa prywatne, oparte jednak na tych samych zasadach handlowych, winno również starać się o zjednywanie sobie klientów przez odpowiednią propagandę, jaką obok innych sposobów jest dokładne i punktualne wykonywanie zleceń klientów.

Niestety nie wszystkie działy służby pocztowo - telekomunikacyjnej stoją na wysokości zadania i w wielu wypadkach klienci zupełnie słusznie uskarżają się, że Poczta nie wykonuje przyjętych na siebie zobowiązań.

Jedną z takich bolączek jak stwierdza Ministerstwo P. i T. jest sprawa pospiesznych przesyłek listowych.

W myśl postanowień Ordynacji pocztowej klient uiszczając odpowiednią opłatę za nadaną przesyłkę, może żądać pospiesznego jej doręczenia, a Poczta powinna przyjęte na siebie zobowiązzanie jaknajdokładniej wykonać. Jednakżże przyjęte wobec klienta zobowiązanie doręczenia przesyłki pospiesznej w czasie możliwie najkrótszym, odpowiadającym istosie przesyłki „ekspres“ nie zawsze są w praktyce wykonywane i powodują wnoszenie skarg zupełnie uzasadnionych.

Przyczyną tych niedomagań jest niewłaściwa organizacja służby doręczeń przesyłek pospiesznych w poszczególnych placówkach pocztowych. Mianowicie stwierdzono, że przesyłki pospieszne w większości wypadków nie są doręczane przez umyślnych posłańców, lecz — jak to ma miejsce w mniejszych urzędach — zabierane są przez doręczycieli listowych do doręczenia przy sposobności wykonywania swych normalnych chodów doręczeń, względnie nie są doręczane zaraz po ich nadejściu. Ostatnie wypadki zdarzają się urzędach pocztowych większych, otrzymujących w godzinach porannych i południowych odsyłki z kilku ambulansów, nadchodzących do danej miejscowości w odstępach kilkunastu czy kilkudziesięciu minut. W tych wypadkach urzędy pocztowe wydają nadeszłe przesyłki pospieszne wprawdzie umyślnym posłańcom do doręczenia, jednak nie bezpośrednio po ich nadejściu, lecz dopiero po otwarciu i opracowaniu odsyłek nadeszłych **ze wszystkich** ambulansów. Wskutek tego niejednokrotnie prezsyłki pospieszne doręczane są nawet później od przesyłek zykłych, stan zaś taki, nie odpowiadający istocie przesyłki pospiesznej, powoduje wnoszenie słusznych zażaleń nadawców, względnie adresatów, gdyż nie jest dokładnem spełnieniem życzeń klientów naszego przedsiębiorstwa.

Wobec tego zarządza się:

1). by P. Naczelnik pouczył podwładny personel o ważności zobowiązań zaciągniętych przez pocztę wobec klienta z chwilą przyjęcia do przewozu i doręczenia przesyłki pospiesznej i by usunął wszelkie niewłaściwości w traktowaniu tych przesyłek,

2). by przesyłki pospieszne były doręczane przez stałych funkcjonarjuszów niższych, lub ekspresistów z zachowaniem postanowień, zawartych w §§ 253—256 Ordynacji pocztowej II. P. 3.

3). by doręczanie listów pospiesznych wzorowane było pod względem czasu i sprawności na doręczaniu telegramów,

4). by funkcjonarjusze zatrudnieni przy okienkach informowali przy każdej sposobności klientów o możliwościach wysyłania przesyłek ekspresowych i skłaniali publiczność do nadawania tych przesyłek w urzędzie, gdzie mogą otrzymać odpowiednie nalepki i informacje, przyczem informacje te mogą być ujęte w formę specjalnych ogłoszeń (napisów) i wywieszone w lokalu urzędu p.t.

5). by w wypadkach, kiedy środki komunikacyjne nie zapewniają dojścia przesyłki pospiesznej do miejsca przeznaczenia w czasie obliczonym przez klienta, pracownicy zachęcali publiczność do korzystania z telegramów listowych ELT.

6). by P. Naczelnicy osobiście sprawdzali usprawnienie doręczania przesyłek pospiesznych i bezzwłocznie wszelkie niedomagania usuwali.

Zarządzenia powyższe nie mogą w zasadzie powodować specjalnych wydatków.

Nr. AO. 93/2 z dnia 6 kwietnia 1935 r.

———:O—O:———

108

Zmiany okręgów pocztowych.

Z dniem 16 kwietnia 1935 r. wyłącza się gromady Poręba Górna i Zasępiec, gmina Szreniawa, powiat Miechów, województwo Kielce z zamiejscowego okręgu pocztowego urzędu pocztowego Wolbrom 1 i włącza się je do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pocztowej Wolbrom 2.

Nr. AO. 42/13 z dnia 10 kwietnia 1935 r.

——o:O:o——

109

Potrącanie należności „Spółdzielczej Kasy Pożyczkowo - Oszczędnościowej prac. p. t. i t. w Warszawie“ z uposażeń służbowych.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 7 II. 1935 r. Nr. AP. 884 (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 2 1935 r. poz. 31) powiadamia się urzędy i agencje po myśli zarządzenia Min. P. i T. z 15 lutego 1935 r. Nr. GMO 319 — iż Pan Minister P. i T. wyraził zgodę na dokonywanie potrąceń przy wypłacie poborów rat miesięcznych z zaciągniętych pożyczek długoterminowych jak i składek dobrowolnych członków Spółdzielczej Kasy Pożyczkowo - Oszczędnościowej Pracowników P. T. i T. na następujących warunkach:

Kasa Spółdzielcza winna przesyłać Urzędom p. i t. do dnia 25-go każdego miesiąca listy z tytułu składek członkowskich i listy potrąceń spłaty rat z tytułu zaciągniętych pożyczek.

Wysokość potrącenia z miesięcznych poborów nie może przekraczać jednomiesięcznej raty pożyczki długoterminowej i dobrowolnej składki.

Potrącenia tak składek członkowskich jak i opłat z tytułu zaciągniętych pożyczek mogą się odbywać wyłącznie na podstawie imiennych deklaracyj poszczególnych członków Kasy wyrażających zgodę na tego rodzaju potrącenia przy wypłacie uposażeń.

Deklaracje te winny być dostarczone przez Zarząd Kasy Urzędom p. i t. łącznie z wyżej wymienionemi listami potrąceń.

Urzędy pocztowe nie mogą jednak stosować przymusu w wypadkach kategorycznej odmowy uiszczenia rat przez poszczególnych pracowników p. t.

Potrącone kwoty winny Urzędy p. i t. przekazywać bezpośrednio na konto P.K.O. Nr. 3925 nazwa „Spółdzielcza Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonów w Warszawie“.

Nr. AP. 884 z dnia 10 kwietnia 1935 r.

———:O—O:———

110

Wzajemne stosunki wśród pracowników.

Zarządzeniem z dnia 8 III b.r. Nr. BP 83 Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleciło urzędom podać do wiadomości niniejszy apel:

Miła i pogodna atmosfera przy pracy sprzyja twórczym wysiłkom każdego zorganizowanego zespołu ludzkiego,, który pragnie osiągnąć wytknięte sobie cele i dobrze spełnić ciążące na nim zadania.

Na atmosferę tę — obok innych momentów — składa się życzliwość, szczerość, serdeczność, zaufanie i koleżeńskość we wzajemnych stosunkach.

Tego rodzaju atmosfera powinna panować również wśród pracowników naszego przedsiębiorstwa. Tymczasem pobieżne chociażby rozejrzenie się wskazuje, że istniejące stosunki dalekie są od ideału w tym kierunku. Przykładów moznaby przytoczyć wiele. Np. w odniesieniu do nowego pracownika personel danego urzędu niejednokrotnie ustosunkowuje się nieżyczliwie, nie służy mu radą i pomocą lecz wręcz stara się nowicjusza zdyskredytować. W innym wypadku przełożony obniża pracownikowi kwalifikację, ponieważ ma on braki w wykkształceniu ogólnem, jakkolwiek pracownik ten jest przydatny do służby pod każdym względem. Gdyby życzliwość kierowała postępowaniem tego przełożonego to raczej zwróciłby pracownikowi uwagę na te braki i ewentualnie mu doradził i wskazał sposób ich uzupełnienia.

Niemiłe stosunki wywierają depresję psychiczną wśród pracowników danego środowiska, co w następstwie ujemnie wpływa na sposób wykonywania i tok samej pracy. Tak być jednak w dalszym ciągu nie powinno. By spełnić bowiem ciążące na nas i naszem przedsiębiorstwie zadania musimy być nietylko dobrze fachowo przysposobieni, lecz także i odpowiednio do pracy usposobieni. Na usposobienie złożyć się muszą walory intelektu, cechujące nietylko dobrego i sumiennego pracownika lecz także i dobrego, godnego człowieka w całem tego słowa znaczeniu. Chodzi tu przedewszystkiem o takie wyrobienie moralne i intelektualne, o ten impuls wewnętrzny i fakt, który kieruje postępowaniem człowieka i nastawia go na społeczne i obywatelskie kategorje myślenia. O tym to elemencie społecznym i obywatelskim musimy zawsze pamiętać w swem własnem życiu i w stosunku do otoczenia oraz starać się go pobudzać i rozwijać u drugich. Wynikiem będzie odpowiednia ocena własnych walorów i bliźnich oraz poprawne ustosunkowanie się do otoczenia a w szczególności do przełożonych, kolegów i podwładnych. Wyrazem tego ma być posłuszeństwo, bezwzględna uprzejmość, zazufanie i pełny szacunek dla przełożonego. Takie ustosunkowanie się jest konieczne, albowiem stanowi o dyscyplinie i powadze przedsiębiorstwa. Przełożony winien być nietylko przełożonym, lecz również opiekunem i doradcą

podwładnych. Cechować go musi obok dbałości o dobro służby należyta wyrozumiałość, przystępność oraz odpowiednia troska o podwładnego i zrozumienie jego potrzeb. W podwładnym nie powinien widzieć tylko pracownika przeznaczonego do wykonania szarej mozolnej pracy codziennej, lecz i człowieka, który myśli i czuje. Do pracowników należy zbliżyć się i poznać ich zalety i wady, skłonności i zdolności. Po poznaniu zaś wpływać na rozwój walorów a na pozbycie się wad. Przez odpowiednie postępowanie przełożony zdobędzie zaufanie i utrwali szacunek swój u podwładnych. Bezpowrotnie powinnien zginąć w naszem przedsiębiorstwie typ sztywnego przełożonego - biurokraty, który za całe swe zadanie uważa tylko szukanie błędów i wad u podwładnych. Szkolić i wychowywać, to idea przewodnia dla przełożonego.

Sami zaś współpracownicy powinni ustosunkować się do siebie uprzejmie, życzliwie i po koleżeńsku, służyć wzajemną radą i pomocą, być dla siebie szczerymi i serdecznymi towarzyszami pracy i przyjacielami.

Życie samo niejednokrotnie stwarza trudności i przykrości, nie należy więc ich wytwarzać i pogłębiać swem postępowaniem.

Pracownicy pocztowi na wszystkich stopniach hierarchji muszą stanowić jedną wielką rodzinę, w której troski czy radości jednego będą udziałem wszystkich. Jednostka nie może się czuć osamotniona wśród otoczenia, w którem spędza większą część życia, a które winno jej dać ciepło życzliwości.

Atmosfera życzliwości i zaufania będzie pożytecznym i twórczym czynnikiem w wyścigu pracy, postępu i doskonałości ku pożytkowi naszego przedsiębiorstwa a temsamem i Państwa.

Świetlice P. P. W. Ośrodki Rodziny Pocztowej powinny być terenami wzajemnego zbliżenia się, bliższego poznania, które w następstwie powinno złączyć wszystkich nicią serdecznego współżycia i wytworzyć typ uspołecznionego pracownika - obywatela.

W związku z powyższem Dyrekcja zauważa, że zdarzają się wypadki straszenia pracowników przez Naczelników urzędów przzeniesieniem w stan spoczynku i surowemi karami.

W świetle powyższego apelu Ministerstwo P. i T. podobne objawy są wysoce niepożądane, gdyż wpływają demoralizująco na pracowników i zniechęcają ich do zupełnego oddania się pracy zawodowej.

Nr. AP. 884 z dnia 11 kwietnia 1935 r.

111

Umundurowanie pracowników fizycznych.

Nawiązując do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 lutego b.r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 z dnia 28 II b.r. poz. 3) w sprawie umundurowania praconików p. t. zawiadamia się, że Ministerstwo P. i T. zezwoliło, zarządzeniem z dnia 8. kwietnia b.r. Nr. GMO 350 pracownikom fizzycznym na noszenie mundurów z materjału przewidzianego dla pracowników umysłowych, sprawionych na własny koszt, oraz na noszenie przez pracowników fizycznych na patkach bluz odznak haftowanych zamiast szutażowych w wypadku, gdy zainteresowany pracownik zakupi je na koszt własny.

Mundury te, jak i patki co do koloru i formy winny odpowiadać ściśle przepisom o umundurowaniu pracowników fizycznych określonym wyżej wymienionem rozporządzeniem.

Nr. AG. 20/1 z dnia 11 kwietnia 1935 r.

——:oOo:——

112

Zmiany okręgów pocztowych.

Z dniem 1 maja 1935 r. wyłącza się przedmieścia Kuźniczki i Nowokrzepice z zamiejscowego okręgu pocztowego urzędu poczt. w Krzepicach i włącza się je do miejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Krzepicach.

Nr. AO. 42/8 z dnia 11 kwietnia 1935 r.

——o:O:o——

113

Interwencja osób trzecich w sprawach osobowych pracowników.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, iż żony względnie inni członkowie rodzin pracowników, a nawet osoby trzecie interwenjują osobiście względnie pisemnie w sprawach wynikających ze stosunku służbowego pracowników bądź bezpośrednio u p. Dyrektora Okręgu, bądź u Kierownika Oddziału osobowego, chcąc w ten sposób wpłynąć na tok względnie wynik czynności służbowych.

Ponieważ w sprawach wynikających ze stosunku służbowego, przysługuje każdemu pracownikowi prawo przedstawienia w drodze służbowej wszelkich pisemnych czy ustnych próśb i zażaleń, wobec tego nawiązując do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 10 marca 1927 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 9 z 1927 strona 257) oraz zarządzenia Dyrekcji z dnia 29 maja 1934 r. (Dz. Zarz. Nr. 8 Odezwa) za-

kazuje się podwładnym pracownikom korzystania w tym kierunku z usług innych osób, gdyż interwencje tych osób nietylko nie odniosą żadnego pozytywnego skutku, lecz spowodują niekorzystne konsekwnencje służbowe dla pracowników.

Również wszelkie prośby pisemne, przedstawione przez osoby inne, w sprawach stusunku służbowego pracowników, pozostaną bez rozpatrzenia i odpowiedzi.

Ponadto podaje się do wiadomości, że nie będzie p. Dyrektor okręgu udzielał posłuchania osobom, które starać się będą interwenjować w sprawach wynikających ze stosunku służbowego pracowników; również p. Dyrektor okręgu zabronił Kierownikowi Oddziału osobowego przyjmowania tych osób na posłuchania.

Powyższe należy podać do wiadomości wszystkim bez wyjątku pracownikom co winni stwierdzić podpisem.

Nr. AP. 884 z dnia 13 kwietnia 1935 r.

—o·O·o—

114

Zmiany okręgów pocztowych.

Z dniem 1 maja 1935 r. wyłącza się gromady Brzuśnik, Bystra i Juszczyna należące do gminy, Cięcina, powiat Żywiec, województwo Kraków z zamiejscowego okręgu pocztowego urzędu pocztowego Żywiec 1 i włącza się je do zamiejscowego okręgu pocztowego Węgierska Górka.

Nr. AO. 42/17 z dnia 13 kwietnia 1935 r.

115

Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków, wynikłych spowodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Stwierdzono, że urzędy nie donoszą bezzwłocznie Dyrekcji Okr. P. i T. o nieszczęśliwych wypadkach, jakim ulegli pracownicy spowodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych. Wskutek tego Dyrekcja dowiaduje się o nieszczęśliwych wypadkach pracowników często po upływie terminu jednorocznego lub trzyletniego, określonego w art. 12 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 7 1934 r. p. 43) wzgl. nieraz dopiero przy przeniesieniu w stan spoczynku dotyczącego pracownika. W tym ostatnim wypadku pracownik domaga się wówczas stwierdzenia przez Komisję lekarską warunków, przytoczonych w art. 9 p. 2 ustawy emerytalnej i prosi o przyznanie mu emerytury na podstawie tych przepisów wzgl. o doliczenie do wysługi stosownej ilości lat służby. Wydanie jednak przez Komisję Lekarską orzeczenia stwierdzającego z art. 9 p. 2 ustawy emerytalnej, napotyka wówczas na duże trudności, ponieważ w aktach osobowych pracownika brak dowodów stwierdzających, że uległ on nieszczęśliwemu wypadkowi spowodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych. Wskutek tego pracownik może być pozbawiony prawa do świadczeń z art. 9 p. 2 wzgl. art. 12 ustawy emerytalnej.

Wobec tego na podstawie § 24 rozporządzedzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy emerytalne z 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 1934 poz. 513) ustala się następujący tryb postępowania w omawianej sprawie:

Zgłoszenie nieszczęśliwego wypadku uskutecznia pracownik pisemnie lub ustnie. Ze zgłoszenia ustnego sporządza urząd stosowny protokół. W zgłoszeniu wzgl. w protokole należy przedstawić dokładnie przebieg wypadku a więc: czynność, wykonywana wówczas, miejsce wypadku, rodzaj uszkodzenia ciała, podać nazwiska świadków wypadku i inne okoliczności, mogące mieć znaczenie dla sprawy.

Gdy Urząd dowie się o nieszczęśliwym wypadku, a gdy poszkodowany sam nie doniósł o wypadku, ponadto spisać z nim z urzędu protokół wypadku w wyżej przytoczony sposób. O ile wypadek był przedmiotem dochodzeń policyjnych należy się odnieść do odnośnej władzy z prośbą o nadesłanie odpisów protokołów sprawy. Jeżeli poszkodowany pracownik był leczony wzgl. badany przez lekarza spowodu wypadku, należy załączyć do protokołu świadectwo lekarskie wzgl. jego uwierzytelniony odpis.

Po ukończeniu dochodzeń ma Urząd przedstawić Dyrekcji stosowne sprawozdanie wraz z aktami sprawy.

O powyższem należy powiadomić pracowników i zwrócić im uwagę, że o każdym nieszczęśliwym wypadku winni we własnym interesie donosić natychmiast swemu przełożonemu.

Nr. AP. 90 z dnia 15 kwietnia 1935 r.

116

Służba doręczeń w niedziele i święta w miejscowościach klimatycznych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 12 kwietnia b.r. Nr. GMOrg 1183 wprowadza się w niedziele i święta w okresie sezonu jednorazową służbę dorę

czeń dla wszystkich rodzajów przesyłek pocztowych — podlegających doręczeniu — w następujących urzędach i agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych znajdujących się w miejscowościach klimatycznych wzgl. letniskowych:

Urząd wzgl. agencja	Okres czasu
Białka k. N. Targu	1/VII — 31/VIII
Buczkowice	1/VII — 31/VIII
Bukowina	1/VII — 31/VIII
Busko Zdrój	1/IV — 30/IX
Chabówka	1/VII — 31/VIII
Chochołów	1/VII — 31/VIII
Czarny Dunajec	1/VII — 31/VIII
Czorsztyn	1/VII — 31/VIII
Dobra k. Limanowej	1/VII — 31/VIII
Droginia	1/VII — 31/VIII
Frydman	1/VII — 31/VIII
Harklowa	1/VII — 31/VIII
Hucisko k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Izdebnik k. Kalwarji	1/VII — 31/VIII
Jabłonka Orawska	1/VII — 31/VIII
Jazowsko	1/VII — 31/VIII
Jeleśnia	1/VII — 31/VIII
Jordanów	1/VII — 31/VIII
Kalwarja Zebrz. 1	1/VII — 31/VIII
Kalwarja Zebrz. 2	1/VII — 31/VIII
Kamesznica	1/VII — 31/VIII
Kościelisko	1/I — 31/III
	1/V — 30/IX
Kozy	1/XII — 31/XII
Krościenko n. Dun.	1/VII — 31/VIII
Krynica Zdrój 1	1/VII — 31/VIII
	1/I — 31/III
	1/V — 30/IX
Lanckorona	1/XII — 31/XII
Lubień k. Myślenic	1/VII — 31/VIII
Lachowice k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Łącko	1/VII — 31/VIII
Łodygowice	1/VII — 31/VIII
Maków Podhal.	1/VII — 31/VIII
Milówka	1/VII — 31/VIII
Mszana Dolna	1/VII — 31/VIII
Muszyna	1/VII — 31/VIII
Myślenice	1/VII — 31/VIII
Niedzica	1/VII — 31/VIII
Nowy Targ	1/VII — 31/VIII
Ojców	1/VII — 31/VIII
Osielec	1/VII — 31/VIII
Podwilk	1/VII — 31/VIII

Urząd wzgl. agencja	Okres czasu
Piwniczna	1/VII — 31/VIII
Poronin	1/VII — 31/VIII
Rabka Zdrój 1	1/I — 31/III
	1/V — 30/IX
	1/XII — 31/XII
Rabka 2	1/V — 30/IX
Radziechów k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Rajcza k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Rychwałd k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Rytro	1/VII — 31/VIII
Sidzina	1/VII — 31/VIII
Skała p. Ojcowem	1/VII — 31/VIII
Solec Zdrój	1/VII — 31/VIII
Sporysz	1/VII — 31/VIII
Nowy Sącz	1/VII — 31/VIII
Sucha k. Żywca	1/VII — 31/VIII
Szwoszowice	1/VII — 31/VIII
Szaflary	1/VII — 31/VIII
Szczawnica	1/VII — 31/VIII
Szczyrk	1/VII — 31/VIII
Ślemień	1/VII — 31/VIII
Tymbark	1/VII — 31/VIII
Ujsoły	1/VII — 31/VIII
Węgierska Górka	1/VII — 31/VIII
Wilkowice	1/VII — 31/VIII
	1/VII — 31/VIII
	1/I — 31/III
Zakopane 1	1/V — 30/IX
	1/XII — 31/XII
	1/I — 31/III
Zakopane 2	1/V — 30/IX
	1/XII — 31/XII
	1/I — 31/III
Zakopane 3	1/V — 30/IX
	1/XII — 31/XII
	1/I — 31/III
Zakopane 4	1/V — 30/IX
	1/XII — 31/XII
Zawoja 1	1/VII — 31/VIII
Zawoja 2	1/VII — 31/VIII
Zubrzyca Górna	1/VII — 31/VIII
Zwardoń	1/VII — 31/VIII
Żegiestów Zdrój	1/VI — 31/VIII

Pod pojęcie „niedziela i święta" nie podpadają święta uroczyste wymienione w ordynacji pocztowej, a mianowicie: Nowy Rok, pierwszy dzień Wielkiej Nocy, 3 Maja, pierwszy dzień Zesłania Ducha Świętego, Boże Ciało i pierwszy dzień Bożego Narodzenia.

O zarządzeniu niniejszem należy powiadomić publiczność przez odpowiednie ogłoszenia w lokalach urzędowych i za pośrednictwem organów samorządowych (Zarządów miejskich, sołectw i wójtów).

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1 maja 1935 r.

Nr. AO. 16/2 z dnia 19 kwietnia 1935 r.

117

Zmiany okręgów pocztowych.

Z dniem 1 maja 1935 wyłącza się gromady Czyżów i Nieciecza, gmina Otfinów, powiat Dąbrowa k. Tarnowa, województwo Kraków z zamiejscowego okręgu pocztowego urzędu pocztowego w Żabnie k. Tarnowa i włącza się je do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pocztowej w Otfinowie.

Nr. AO. 42/18 z dnia 20 kwietnia 1935 r.

——o:o:o——

118

Godziny urzędowe w niedziele poprzedzające Wielkanoc i Boże Narodzenie.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 kwietnia 1935 r. Nr. GMOrg. 1183 celem uprzystępnienia klientom korzystania z usług poczty, telegrafu i telefonu w okresie przedświątecznym wprowadza się w niedziele poprzedzające Wielkanoc i Boże Narodzenie godziny urzędowe w pocztowej służbie zewnętrznej we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych od godziny 9 do 11 i od godziny 16 do godziny 18 dla służby nadawczej wszystkich rodzaji przesyłek; zakres służby oddawczej w te niedziele pozostaje bez zmian.

Zarządzenie niniejsze należy podać do wiadomości publicznej przez odpowiednie ogłoszenie w lokalu urzędowym i w sposób w poszczególnych miejscowościach dla publicznych ogłoszeń praktykowany.

Nr. AO. 16/2 z dnia 11 kwietnia 1935 r.

——o:o:o——

119

Zliczanie nadawanych czasopism.

Według zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 8 kwietnia 1935 r. Nr. GMO 501 wydawane czasopisma i dzienniki mają zliczać tylko urzędy nakładowe. Czasopisma powtórnie nadawane pod opaską należy traktować jako druki zwyczajne.

W związku z tem wyjaśnia się, że obliczanie dzienników i czasopism nadanych w urzędach i agencjach pocztowych powinno być przeprowadzone w ciągu miesiąca kwietnia, podług wskazówek podanych w wykazie statystycznym „A" dla urzędów.

Do powyższego zarządzenia należy ściśle się stosować.

Nr. AO. 50/6 z 11 kwietnia 1935 r.

——:oOo:——

120

Drobna sprzedaż znaczków, druków płatnych i znaków stemplowych w urzędach pt.

Zarządzeniem specjalnem z dnia 9 kwietnia 1934 r. Nr. AO. 93/2 Dyrekcja Okręgu poleciła PP. Naczelnikom wszystkich urzędów pocztowo - telegraficznych I, II, III i IV klasy tutejszego Okręgu bezzwłoczne wprowadzenie drobnej sprzedaży znaczków pocztowych, druków płatnych i znaków stemplowych, oraz blankietów nadawczych P.K.O. przy wszystkich czynnych okienkach nadawczych i oddawczych dla publiczności, **niezależnie od rodzaju załatwianych przez nie czynności.** W związku z tem zarządono przydzielenie urzędnikokm wszystkich okienek dla stron stałych zasiłków w znaczkach, drukach płatnych, blankietach P.K.O. i znakach stemplowych w wysokości, którą ustalić mieli PP. Naczelnicy urzędów. Niezależnie od tego zarządzono uzupełnienie posiadanych podziałów czynności, oraz umieszczenie odpowiednich napisów informacyjnych dla publiczności przy każdem okienku. Analogiczne zarządzenia wydały również poszczególne Dyrekcje Okręgów Poczt i Telegrafów. Mimo jednak tych zarządzeń zdarzył się ostatnio w jednym z większych urzędów pocztowych obcego Okręgu fakt, że dla nadania listu poleconego klient zmuszony był udawać się kolejno aż do trzech okienek, a mianowicie najpierw w celu zważenia listu, następnie dla nabycia znaczków pocztowych, a wreszcie dla nadania listu.

Zdarzenie to jakkolwiek zaszło w okręgu innej Dyrekcji Poczt i Telegr., świadczy o lekceważeniu zarządzeń Władzy i niewłaściwem traktowaniu klienteli, korzystającej z usług przedsiębiorstwa pocztowego i spowodowało wniesienie zażalenia przez odnośnego klienta wprost do Ministerstwa P. i T. Na skutek więc zarządzenia Ministerstwa P. i T. z dnia 10 b.m. Nr. GMOrg 1002 przypomina się PP. Naczelnikom urzędów pocztowo - telegraficznych i telefoniczno - telegraficznych przytoczone na wstępie zarządzenie z poleceniem stwierdzenia bezzwłocznie czy czy zarządzenie to jest wykonane i bezwzględnego zastosowania się do postanowieńw niem zawartych.

Nr. AO. 93/4 z dnia 17 kwietnia 1935 r.

——o:o:o——

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

kwartalna 1 zł. 20 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza mm. 10 gr. tabelaryczne 2) gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia L. Gronusia w Krakowie. Cena 20 g